

nærmere Bestemmelse om Afgjørelsen af de forskjellige Spørgsmaal, der kunne opkomme angaaende Affattelse af Valglister, Valgbestyrrelser osv. med Hensyn til de Landdistricter, der ere forbundne med en Kjøbstad, og, som det allerede blev omtalt ved 2den Behandling, var det et Spørgsmaal, der maatte komme frem ved 3die Behandling, hvorvidt man virkelig skulde forbeholde Indenrigsministeren Afgjørelsen af disse Spørgsmaal, hvorom der her er Tale, naar et Landdistrict hører ind under flere Amtsraadsredsse. Da den høitærede Minister har oplyst Udvalget om, at dette Forhold kun findes, et enkelt Sted, maa man med Ministeren erkjende, at der er liden Grund til at henvise disse Sager til Indenrigsministeren. Den Udvei, som af Ministeren er bragt i Forslag, nemlig at, hvor et District falder ind under flere Amter, skulle de fornødne Bestemmelser fastsættes af Amtsraadet for den Amtsraadsreds, under hvilken den større Deel af Districtets Hartkorn henhører, synes Udvalget at være fyldestgjørende, med særligt Hensyn til, at det, som sagt, kun er et enkelt Sted, hvor Reglen kommer til Anvendelse. Forslaget under Nr. 17 b gaaer jo ud paa, at Vigningen af den Deel af det hele Bidrag til Fællesudgifterne, som skal udredes af Landdistrictet, skal betragtes som en for Landdistrictet særlig Sag, og dette er vistnok fuldkommen rigtigt. Det vil erindres, at man til 2den Behandling havde gjort Forslag om, at en Repræsentant for disse Landdistricter skulde tiltræde Vigningscommissionen, forsaavidt der var Spørgsmaal om Vigningen af den Deel af Bidraget, som skal udredes af Landdistrictet. Det maa imidlertid erkjendes, at, naar det engang er afgjort, hvilken Dvotadeel der skal udredes af Landdistrictet af det for dette og Kjøbstaden fælles Udgiftsbeløb, saa er Vigningen af denne Dvotadeel i Virkeligheden ikke nogen Fællessag, men Noget, der er ganske særligt for dette Landdistrict, og, naar man giver disse Landdistricter en særlig Communalbestyrelse for deres særlige Anliggender, da er det ogsaa i sin Orden, at denne Vigning henvises til den. Derpaa gaaer Ministerens Forslag under Nr. 17 b. ud, og Udvalget har, som sagt, tiltrædt det. Maatte jeg med det

Samme bemærke, at dermed staaer i Forbindelse et Forslag af Indenrigsministeren, hvilket vil findes under Nr. 35, og som gaaer ud paa, at det sidste Punktum af første Stykke i § 14 skal udgaae. Det er nemlig det Punktum, der, som jeg før tillod mig at bemærke, bestemmer, at Vigningscommissionen skal tiltrædes af en særegen Repræsentant for Landdistrictet ved Vigningen af det omtalte Beløb. — Til § 9, som handler om de forskjellige Commissioner, har den høitærede Indenrigsminister stillet 3 Forslag, som Udvalget har tiltrædt. Det Første gaaer ud paa at udelade en Bestemmelse i Paragraphen om, at Byraadet skal sammentræde med den Commission, der bestyrer Borgervæbningsfonden; naar der bliver Spørgsmaal om at gjøre Indstilling gennem Amtet til Justitsministeren, angaaende Styrelsen af den Kjendelse, som skal erlægges i Tilfælde af, at en ansøgt Fritagelse for Borgervæbningspligten bevilges. Det maa vistnok erkjendes at være overflødig, ja noget besynderligt at udtale dette i Loven, idet det forstaaer sig af sig selv, at der gives Byraadet Leilighed til at udtale sig om dette Spørgsmaal, naar det praktisk maatte indtræde. Fremdeles gaae Forslagene til § 9 ud paa, at forandre „Borgere“ til „Indvaanere“. Udvalget, der jo havde gjort Forslag om at optage denne Paragraph af Trd. af 1837, havde i denne Henseende optaget den aldeles usforandret, ganske i Overeensstemmelse med det Standpunkt, hvorpaa man havde anseet det rigtigst at stille sig fra Udvalgets Side, nemlig for saavidt muligt konservativt. Men det maa vistnok betragtes som værende i Overeensstemmelse med den nye Aand i vore communale Love, at man ved denne Leilighed ikke indskrænker det Valg, hvorom der er Spørgsmaal, til de egentlige Borgere. — Folk, der have Borgerkab, — men lader det finde Sted mellem alle Byens Indvaanere.

Jeg kommer nu til § 10, som omhandler Havnevæsens Spørgsmaalet, der, som det vil erindres fra Sagens anden Behandling, var et af de Spørgsmaal, som gave Anledning til den betydeligste Meningsforskjellighed. Den høitærede Indenrigsminister har principalt foreslaet, at denne Paragraph heelt skulde ud-